

Antwerps avontuur

We meerden met de kruiser af aan het Steen in Antwerpen, tegen het Schipperskwartier aan. Een buurt die je overal ter wereld een rosse buurt zou noemen. Hier natuurlijk ook. Het toeval wilde dat ik een oom had die in een stadje vlakbij Antwerpen woonde. Hij bezat samen met zijn vrouw een manufacturenwinkel in het stadje waar ik nog niet dood gevonden had willen worden maar hij nodigde mijn stapmaat en mij toch bij hen thuis uit. We moesten thuis met hen mee eten, gebraden reerug, en met bolle wangen van een maaltijd die we in weken niet gehad hadden bracht hij ons weer terug naar het Steen. Deze dag was toch heel wat anders geweest dan een wacht in een ketelruim of machinekamer in windkracht tien, maar we aarzelden een beetje. Wij keken elkaar aan en dachten hetzelfde. We liepen de stad in en raakten verzeild in het Schipperskwartier.

Er liepen veel mensen op een straat die zoals het leek bestond uit de ene kroeg naast de andere. Allemaal met andere kleuren verlichting en geblindeerde ramen. De mensen die hier rondliepen waren van allerlei allooi en daartussen veel Jannen van de kruiser. Ze vermaakten zich wel en wij waren van plan daaraan mee te doen. We hoorden bij een barretje buiten al het

gezang van een groep stokers. Ze brachten een van de meest vunzige liedjes wat zij kenden ten gehore en we wilden wel meezingen. We stapten naar binnen.

Het was een redelijk donker hol, overwegend rood verlicht en de Jannen zagen er daardoor uit alsof ze ziek waren. Dat waren ze zeker niet want er was al redelijk aan Bacchus geofferd. Er zaten ook een paar onderofficieren in de tent waarvan er één redelijk goed kon boksen. Hij liet dat helaas ook altijd op de meest ongelegen momenten weten. Hij wilde de hele dag sparren, ook als je het druk en er geen zin in had. Het aantal vrouwelijk schoon was groot en ze waren niet de minste. Er waren er natuurlijk ook bij die nogal hoekig en onvrouwelijk waren maar die kom je overal tegen, dus ook in een kroeg in het Schipperskwartier.

We gingen achterin aan de bar zitten en bestelden een pintje lagerbier, een pilsje.

De bokser riep om onze aandacht en wees naar de dame op zijn schoot. Een niet erg aantrekkelijk mens maar hij was trots op zijn verovering en ze begonnen te kopkluiwen als of ze al jaren verliefd waren. Het biertje smaakte goed dus we namen er een paar.

Tot de bokser opeens begon te schreeuwen en te vloeken. Hij riep luidkeels door de tent dat hij een vent op schoot had. Zijn hand had aan de derde oksel van de dame gezeten en niet gevonden waarop hij had gehoopt maar wel volle handen. Hij gooide de omgebouwde tante van zijn schoot en gaf hem een zo'n harde oplawaai dat die hem zeker drie meter achteruit onze kant op zwiepte. We wisten wat er ging komen, ellende.

We stonden op toen de uitsmijter, die we bij binnenkomst niet eens hadden zien staan op de bokser afliep en hem een dreun verkocht. Er kwamen nog meer kerels van buiten en het werd tijd dat we vertrokken nu we nog heel waren. Alle Jannen, ook de onderofficieren, waren nu in een veldslag verwickeld. De bierflessen en vuisten vlogen heen en weer met grote doeltreffendheid de roos rakend. We liepen naar de deur, Belgische vuisten ontwijkend en hier en daar een mep uitdelend. Het ging er hard aan toe, gelukkig alleen vuisten en geen messen. Bij de deur kwam er een grote vent binnen om zich op de bokser te werpen maar zover kwam hij niet. Zonder dat we iets afgesproken hadden, eigenlijk alleen op instinct, mepten we hem snel op een oog, mijn maat links en ik rechts. We doken onder zijn armen door wat nog kon want hij was behoorlijk van slag door deze Hollandse klappen.

We stonden buiten waar nu door de consternatie een ophop was ontstaan. We zagen alle mannen, ook de bokser, van de kruiser naar buiten komen en links en rechts in de nauwe straatjes verdwijnen. Wij waren wat minder snel en toen we de maten wilden volgen stopte er een motoragent met zijspan voor ons die beval ons te blijven staan. Helaas verstonden we plotseling geen Belgisch meer en zetten het op een lopen. De agent had tijd nodig om zijn

motor te keren wat ons de gelegenheid gaf om in een smal straatje te verdwijnen. Helaas, hij kwam ook het straatje in en gaf gas. We renden een ander straatje in, wat traptreden omhoog en een volgende steeg in. Hij gaf het niet op totdat wij

een wel heel erg smal straatje ingleden waar hij niet doorkon. Hij reed weg, vast en zeker om ons aan de nader kant op te wachten. Maar hij was ons kwijt, maar ook slim. Lopend door een donker Antwerpen kwamen we bij het Steen en zagen tot onze verbijstering de motoragent bij de valreep staan wachten. We liepen niet verder. Het begon te regenen en we bleven staan, nat tot op het bot maar tot die smeris zou vertrekken.

Hij kreeg er eerder genoeg van dan wij en vertrok en wij liepen de valreep op. 'Problemen heren? Hoorden we de 'Onderofficier van de Wacht' vragen en hij wees naar het luik naar het beneden schip. Schiet op, jullie maten zijn allemaal al binnen. Ga naar je kooi want over een uur is het 'overall'. Weinig tijd dus maar we zouden vanavond na het schaften wel een boerennacht gaan maken, plooiën strijken.

Het verhaal van de dame met de ballen ging razendsnel het schip rond.

De bokser liet zich een paar dagen zomin mogelijk zien en mijn maat en ik dachten later nog vaak met veel plezier en overdrijven terug aan onze bijdrage aan het gevecht.

Tenslotte hadden we gewonnen!